

اساسی آن در توسعهٔ زبان است و کسانی که می‌توانند این مسئله را در دنیا پیاده کنند، اتباع افغانستانی هستند.

فارس‌زبان‌های افغانستان به شدت روی این موضوع احساس هویتی دارند؛ چیزی که ما مثل ماهی در آب، ارزش آن را نمی‌دانیم. خیلی سال پیش که من مجری جلسه‌ای در دانشگاه بودم و آن موقع وبلاگ‌نویسی مُد بود، یادم است که استاد دانشگاهی می‌گفت: «هرچه تعداد صفحات و بلاگ‌های فارسی بیشتر باشد، قدرت ملی شما بیشتر است».

نکتهٔ دیگر این که ما به عنوان ایرانی در طول تاریخ با امواج جدی حضور دیگران و بیگانگان در این سرزمین و جغرافیا مواجه بوده‌ایم و با وجود همهٔ رنج‌ها و آلامی که وجود داشته، ما آن فرهنگ‌ها را در فرهنگ هویت خودمان هضم کرده‌ایم و بومی‌اش کرده‌ایم. ما حتی از اسلام قرائت ایرانی داریم؛ همان چیزی که مرحوم شهید مطهری در خدمات متقابل اسلام و ایران